

ฉัน ^{๖๖} เธอ

“เราคือ
อาเซียน”

สารบัญ

	หน้า
มารู้จัก “อาเซียน” กันเถอะ	2
ข้อมูลประเทศอาเซียนที่ควรรู้	20
ธงชาติของสมาชิกอาเซียน	40
คำศัพท์น่ารู้เกี่ยวกับอาเซียน	43

ฉัน และ เธอ

“เราคือ อาเซียน”

ช่วงนี้... มีแต่คนพูดถึงอาเซียน
บางคนบอกว่า
พวกเราต้องรวมตัวเป็นครอบครัวเดียวกัน
ในบ้านหลังใหญ่ที่เรียกว่า
“ประชาคมอาเซียน”
แล้วพวกเราหรือเปล่า “อาเซียน” คืออะไร
เกี่ยวอะไรกับเรา ถ้าอย่างนั้น
พวกเราลองไปทำความรู้จักคุ้นเคยกับอาเซียนกันดีกว่า
และจะได้ไปบอกต่อกับเพื่อนๆ ของเรา
แล้วชวนกันมาร่วมกันสร้างบ้านอาเซียนหลังนี้
ให้อบอุ่น แข็งแรง และน่าอยู่ต่อไป

มารู้จัก “อาเซียน” กันเถอะ

อาเซียน มีชื่อเต็มว่า สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีสมาชิก 10 ประเทศ ได้แก่ 1) บรูไนดารุสซาลาม 2) ราชอาณาจักรกัมพูชา 3) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย 4) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 5) มาเลเซีย 6) สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ 7) สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ 8) สาธารณรัฐสิงคโปร์ 9) ราชอาณาจักรไทย และ 10) สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

อาเซียนจัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ ให้สามารถทำงานร่วมกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้อาเซียนของเรามีความร่วมมือระหว่างกัน ในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ การเกษตร อุตสาหกรรม การคมนาคม รวมทั้งการช่วยเหลือให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี เพื่อสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้กับอาเซียนของเรา

ปัจจุบันนี้ อาเซียนมีประชากรจำนวน 500 กว่าล้านคนแล้ว มีพื้นที่กว้างใหญ่ถึง 4.5 ล้านตารางกิโลเมตร ผู้คนจำนวนมากมายहाँนี้ เมื่อมารวมตัวกันเป็นครอบครัวใหญ่ ย่อมทำให้อาเซียนมีแหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติ และวัตถุดิบที่มีมูลค่ามหาศาล เป็นที่ต้องการของประเทศต่างๆ ทำให้อาเซียนมีความได้เปรียบ และสามารถค้าขายสินค้าแข่งกับประเทศต่างๆ ทั้งในทวีปยุโรปและอเมริกา ทำให้ประชาชนมีรายได้ และชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีมากขึ้น

อาเซียนมีอายุมากกว่า 40 ปีแล้ว

อาเซียนเกิดขึ้นจากความพยายามของ 5 ประเทศ ได้แก่
1) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย 2) มาเลเซีย 3) สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
4) สาธารณรัฐสิงคโปร์ และ 5) ราชอาณาจักรไทย ที่ต้องการให้อาเซียน
เป็นดินแดนแห่งสันติภาพ มีความร่วมมือกันในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์ การเกษตรและอุตสาหกรรม
โดยได้มีการลงนามในข้อตกลงร่วมกัน เรียกว่า ปฏิญญากรุงเทพฯ
ที่วังสราญรมย์ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510

ผู้แทนจาก 5 ประเทศที่ได้ร่วมกันสร้างอาเซียน ได้แก่

- นายอาดัม มาลิก จากสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- ตุน อับดุล ราซิก บิน ฮุสเซน จากประเทศมาเลเซีย
- นายนาซิโซ รามอส จากสาธารณรัฐฟิลิปปินส์
- นายเอส ราซาร์ตันัม จากสาธารณรัฐสิงคโปร์
- พันเอก (พิเศษ) ถนัด คอมันตร์ จากราชอาณาจักรไทย

พันเอก (พิเศษ) ถนัด คอมันตร์ เป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการ-
กระทรวงการต่างประเทศ ในรัฐบาลจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ จนถึง จอมพลถนอม
กิตติขจร (ระหว่างวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2502 - 17 พฤศจิกายน 2514)

ที่ทำงานของอาเซียนอยู่ที่ไหน

อาเซียนได้จัดตั้งสำนักงานเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2519 หลังจากที่ได้มีการลงนามในข้อตกลงการจัดตั้งสำนักเลขาธิการอาเซียน ที่กรุงจาการ์ตา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ต่อมาเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2524 รัฐบาลอินโดนีเซียได้มอบอาคารทางตอนใต้ของกรุงจาการ์ตาเพื่อใช้เป็นสำนักงานใหญ่ของสำนักเลขาธิการอาเซียน อาคารดังกล่าวได้ใช้เป็นสำนักงานใหญ่ถาวรของอาเซียนจนถึงทุกวันนี้

สำนักเลขาธิการอาเซียน ทำหน้าที่ประสานงานและดำเนินงานตามโครงการและกิจกรรมต่างๆ ของอาเซียน และเป็นศูนย์กลางในการติดต่อระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับคณะกรรมการชุดต่างๆ รวมทั้งรัฐบาลของประเทศสมาชิก

ใครดูแลงานอาเซียน

ผู้ดูแลการทำงานของอาเซียน และเป็นหัวหน้าใหญ่ของสำนักเลขาธิการอาเซียน ได้แก่ เลขาธิการอาเซียน ซึ่งจะอยู่ในตำแหน่ง 5 ปี และเมื่อครบวาระจะไม่สามารถต่ออายุได้อีก โดยประเทศที่เป็นสมาชิกอาเซียนมีโอกาที่จะเสนอชื่อผู้แทนประเทศของตนให้ได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขาธิการอาเซียน ปัจจุบัน รัฐบาลไทยได้เสนอให้ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ เป็นผู้แทนประเทศไทยในตำแหน่งเลขาธิการอาเซียน ระหว่างปี 2550 - 2555 ซึ่งเป็นคนไทยคนที่สองที่ได้ดำรงตำแหน่งนี้ต่อจาก นายแผน วรรณเมธี อดีตปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งดำรงตำแหน่งเลขาธิการอาเซียนระหว่างปี 2527-2529

การดำรงตำแหน่งของ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ นับเป็นช่วงเวลาที่สำคัญเนื่องจากอาเซียนกำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของการปรับเปลี่ยนตัวเองให้เป็นองค์กรที่แข็งแกร่งยิ่งขึ้นที่เรียกว่า **"ประชาคมอาเซียน"** ดังนั้น การแสดงบทบาทที่เหมาะสมของเลขาธิการอาเซียนจะมีส่วนสำคัญอย่างมากต่อความพยายามของอาเซียนในการรวมตัวกันให้สำเร็จภายในปี 2558

นอกจากนี้ อาเซียนยังมีรองเลขาธิการ 4 คน โดย 2 คนมาจากประเทศสมาชิกอาเซียนเรียงลำดับตามตัวอักษรชื่อภาษาอังกฤษของประเทศ และอีก 2 คนมาจากการเปิดรับสมัครคัดเลือก สำนักเลขาธิการอาเซียน จะมีหน่วยงานเฉพาะด้านที่ดำเนินความร่วมมือในด้านต่างๆ ทั้งทางการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

อาเซียนมีสำนักงาน ในประเทศไทยหรือเปล่า

ประเทศสมาชิกอาเซียนได้จัดตั้งหน่วยงานซึ่งรับผิดชอบดูแลงานอาเซียนของประเทศนั้นๆ เรียกว่า สำนักงานอาเซียนแห่งชาติซึ่งเป็นหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในกระทรวงการต่างประเทศของประเทศสมาชิก สำหรับหน่วยงานที่ดูแลงานอาเซียนของประเทศไทย ได้แก่ กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ ทำหน้าที่ประสานการดำเนินงานอาเซียนในประเทศไทย กับประเทศสมาชิกอาเซียน และสำนักเลขาธิการอาเซียน เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมในด้านต่างๆ ของอาเซียน เช่น การเมืองและความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

ในปี 2551 ประเทศไทยได้จัดตั้งสมาคมอาเซียน-ประเทศไทย มีสำนักงานอยู่ที่กระทรวงการต่างประเทศ ถนนศรีอยุธยา กรุงเทพมหานคร เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับการสร้างประชาคมอาเซียน

สมาคมอาเซียน-ประเทศไทย มีเป้าหมายในการเผยแพร่ความร่วมมือของอาเซียนในหมู่ประชาชน เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจของประชาชน ในการมุ่งไปสู่การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ผ่านการดำเนินกิจกรรมและการมีส่วนร่วมของประชาชนทั่วประเทศ

พวกเรารู้จักสัญลักษณ์อาเซียนหรือยัง

สัญลักษณ์อาเซียน ได้แก่ รวงข้าวสีทอง 10 รวง นำมาจัดรวมกัน ซึ่งแสดงถึงจำนวนของประเทศสมาชิก 10 ประเทศ สีที่ใ้ใช้บนธงอาเซียน ได้แก่ สีขาว สีน้ำเงิน สีแดง และสีเหลือง ซึ่งส่วนมาจากสีธงชาติสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ โดยความหมายของแต่ละสีคือ

1. สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญและความก้าวหน้า
2. สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์

3. สีน้ำเงิน หมายถึง สันติภาพและความมั่นคง
4. สีเหลือง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง

ภาษาอังกฤษกับอาเซียน

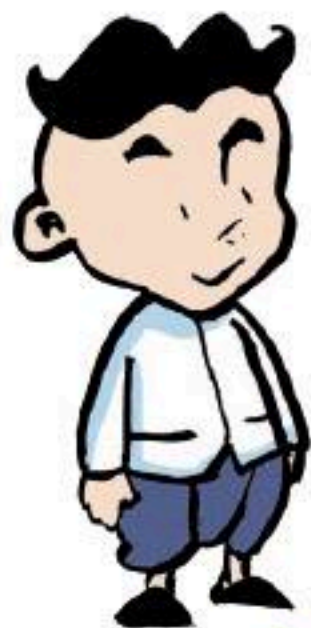
ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาราชการของอาเซียน และเป็นภาษาสากลของโลกที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย ดังนั้น ประเทศไทยจึงกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นักเรียนทุกคนต้องเรียน เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ และติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ ฉะนั้นเยาวชนคนรุ่นใหม่ต้องเตรียมตัวให้พร้อม มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อรับมือกับการแข่งขันในโลกแห่งอนาคต และพร้อมที่จะก้าวสู่เวทีในระดับนานาชาติได้อย่างมั่นใจ

คำขวัญของอาเซียน

“One Vision, One Identity, One Community”

“หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม”

เพลงประจำอาเซียน

อาเซียนมีเพลงประจำอาเซียน ที่บ่งบอกถึงความเป็นอาเซียน ชื่อว่าเพลง **The ASEAN Way** เป็นเพลงที่แต่งโดยคนไทย ได้แก่ นายกิตติคุณ สุตประเสริฐ (ทำนอง และเรียบเรียง) นายสำเภา ไตรอุดม (ทำนอง) และนางพยอม วลัยพัชรา (เนื้อร้อง)

เนื้อเพลงอาเซียน (The ASEAN Way)

Raise our flag high, sky high
Embrace the pride in our heart
ASEAN we are bonded as one
Look'in out to the world.
For peace, our goal from the very start
And prosperity to last.

We dare to dream we care to share
Together for ASEAN
we dare to dream
we care to share for it's the way of ASEAN.

เนื้อเพลง The ASEAN Way ภาษาไทย

พลี้อู่อวม โบกสะบัด ได้หมู่ธงปลิวไสว
สัญญาณแห่ง สัญญาทางใจ วันที่เรามาพบกัน
อาเซียน เป็นหนึ่ง ดังที่เราปรารถนา
เราพร้อมเดินทางไปตรงนั้น
ห่อห้อมจิตใจ ให้เป็นหนึ่งเดียว
อาเซียนยึดเหนี่ยวสัมพันธ์
ให้สังคมนี้มีต้นบ่งป็น
เศรษฐกิจ มั่นคง ก้าวไกล

พวกเราสามารถ
ดาวน์โหลดเพลง The ASEAN Way
ได้จากเว็บไซต์ของสมาคมอาเซียน—
ประเทศไทย ที่ www.aseanthailand.org

รู้จักกฎบัตรอาเซียนหรือยัง

กฎบัตรอาเซียนคือกรอบความตกลงที่กำหนดเป้าหมาย หลักการ โครงสร้างองค์กร และกลไกที่สำคัญต่างๆ ของอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนในการดำเนินการตามเป้าหมายต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรวมตัวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ภายในปี 2558 2) สร้างกลไกที่จะส่งเสริมประเทศในอาเซียนปฏิบัติตามความตกลงต่างๆ ของอาเซียน และ 3) ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่ใกล้ชิดและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนมากขึ้น โดยกำหนดให้มีการดำเนินการดังนี้

1. ให้เพิ่มการประชุมสุดยอดอาเซียนจากปีละ 1 ครั้ง เป็นปีละ 2 ครั้ง
2. ให้มีการจัดตั้งคณะมนตรีประจำประชาคมอาเซียนตามเสาหลัก ทั้ง 3 ด้าน คือการเมืองและความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เพื่อ กำหนดทิศทางและประสานงานเพื่อให้การดำเนินงานของแต่ละเสาหลักมี เอกภาพ และประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ให้ประเทศสมาชิกแต่งตั้งเอกอัครราชทูตประจำอาเซียน ที่จะทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดเพื่อมุ่งไปสู่การรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนในอนาคต
4. หากประเทศสมาชิกไม่สามารถตกลงกันได้ ให้ใช้การตัดสินใจรูปแบบอื่นได้ตามที่ผู้นำกำหนด
5. ให้ประเทศสมาชิกหารือเพื่อแก้ไขปัญหาหากเกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อประโยชน์ส่วนรวมของอาเซียน และกำหนดให้ประธานอาเซียนเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

การจัดระบบการทำงานของอาเซียน

อาเซียนมีองค์กรในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย ดังนี้

โครงสร้างการทำงาน

ที่ประชุม
สุดยอดอาเซียน

ที่ประชุมคณะมนตรี
ประสานงานอาเซียน

ที่ประชุมคณะมนตรี
ประชาคมอาเซียน

ที่ประชุมระดับรัฐมนตรี
เฉพาะสาขาของอาเซียน

ที่ประชุมระดับเจ้าหน้าที่
อาวุโสของอาเซียน

คณะกรรมการผู้แทน
ถาวรประจำอาเซียน

1) ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายสูงสุดของอาเซียน

2) ที่ประชุมคณะมนตรีประสานงานอาเซียน (ASEAN Coordinating Council) ประกอบด้วยรัฐมนตรีต่างประเทศของรัฐสมาชิกอาเซียน

3) ที่ประชุมคณะมนตรีประชาคมอาเซียน (ASEAN Community Councils) ประกอบด้วยคณะมนตรีประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน คณะมนตรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และคณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

4) ที่ประชุมระดับรัฐมนตรีเฉพาะสาขาของประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN Sectoral Ministerial Bodies) เช่น ด้านสาธารณสุข ด้านกลาโหม ด้านการศึกษา และด้านการเงินและการคลัง ฯลฯ

5) ที่ประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส (ASEAN Senior Officials Meeting) เป็นการประชุมระดับปลัดกระทรวง

6) คณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน (Committee of Permanent Representatives) เป็นการประชุมของเอกอัครราชทูตที่แต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน แต่งตั้งให้ไปประสานงานกับสำนักเลขาธิการอาเซียน ณ กรุงจาการ์ตา

อาเซียนกับประเทศคู่เจรจา

ประเทศสมาชิกอาเซียนได้มีความร่วมมือกับประเทศต่างๆ เช่น ออสเตรเลีย แคนาดา สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป สาธารณรัฐเกาหลี จีน รัสเซีย อินเดีย อาเซียนบวกสาม (จีน ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลี) และการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก หรือ EAS เป็นต้น โดยมีความร่วมมือหลากหลายสาขา เช่น การศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การค้า การลงทุน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด และการก่อการร้าย เป็นต้น

“ประชาคมอาเซียน” คืออะไร

เมื่ออาเซียนอายุครบ 30 ปี ผู้นำของอาเซียนได้รับรองเอกสารเพื่อกำหนดการดำเนินงานของอาเซียนในอนาคต เรียกว่า **“วิสัยทัศน์อาเซียน 2020 (ASEAN Vision 2020)”** เพื่อทำให้อาเซียนเป็นดินแดนแห่งสันติภาพ มีความเจริญรุ่งเรือง และความมั่นคงอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกิดสังคมที่ประชาชนทุกคนรักใคร่ดูแลกัน เชื้ออาหารและร่วมแบ่งปันกัน ไม่มีการแบ่งแยกกีดกัน มีความสามัคคีกัน

นอกจากนี้ ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันที่จะจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี 2563 ที่ประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่

- ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community - APSC)
- ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC)
- ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio - Cultural Community - ASCC)

ต่อมาในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 12 ที่เมืองเซบู สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ผู้นำอาเซียนตกลงที่จะเร่งรัดกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียนให้สำเร็จภายในปี 2558 (ค.ศ. 2015)

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community : APSC) จะช่วยเสริมสร้างความมั่นคงทางการเมือง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาในด้านต่างๆ รวมถึงการพัฒนาทางเศรษฐกิจ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อ (1) สร้างแนวปฏิบัติร่วมกันของอาเซียนในด้านต่างๆ ด้วยการไม่ใช้กำลังแก้ไขปัญหา และการไม่ใช้อาวุธนิวเคลียร์ (2) เสริมสร้างจิตความสามารถของอาเซียนในการเผชิญกับภัยคุกคามที่มีผลต่อความมั่นคงของมนุษย์ เช่น การก่อการร้าย การลักลอบค้ายาเสพติด และอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น และ (3) สร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับประเทศต่างๆ ในโลก โดยให้อาเซียนมีบทบาทนำในภูมิภาค

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

อาเซียนให้ความสำคัญในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจร่วมกันอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งให้เกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ และการอำนวยความสะดวกในการติดต่อค้าขายระหว่างกัน เพื่อให้ภูมิภาคมีความเจริญรุ่งเรือง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้ เพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนในประเทศอาเซียน

อาเซียนมีประชากรรวมกันกว่า 550 ล้านคน ซึ่งจะรวมตัวเป็นฐานตลาดเดียวกันและจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้า การบริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี ภายในปี 2558 ปัจจุบันอาเซียนได้ยอมรับคุณวุฒิร่วมกันใน 7 สาขาอาชีพเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานโดยเสรี ได้แก่ วิศวกร พยาบาล สถาปนิก นักสำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์ และนักบัญชี ซึ่งประเทศอาเซียนจะต้องเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้มีพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และภาษาเพื่อนบ้าน สำหรับใช้ในการติดต่อสื่อสาร และการทำงานในประเทศสมาชิกอาเซียนได้อย่างคล่องตัว

ประโยชน์ที่ไทยจะได้รับจากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

- อาเซียนจะกลายเป็นตลาดที่สำคัญของไทย โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน คอมพิวเตอร์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์
- ประโยชน์จากการใช้วัตถุดิบร่วมกันในอาเซียน
- การพัฒนาเป็นศูนย์กลางการผลิตของอาเซียนในสาขาที่ประเทศไทยมีความถนัด

SINGLE MARKET

ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

อาเซียนตั้งเป้าหมายการเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ในสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน มีสภาพความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดความรู้สึกในความเป็นหนึ่งเดียวกันของอาเซียน โดยมีความร่วมมือเฉพาะด้าน (Functional cooperation) ภายใต้ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่ครอบคลุมในหลายด้าน เช่น การศึกษา การพัฒนาเยาวชน สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการสาธารณสุข เป็นต้น

การจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ทำให้เกิดความร่วมมือกันในด้านต่างๆ เช่น 1) การพัฒนาสังคม โดยการยกระดับความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น 2) การพัฒนาการศึกษาทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี 3) การส่งเสริมความร่วมมือในด้านสาธารณสุข เช่น การป้องกันและการควบคุมโรคติดต่อ 4) การจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมและการส่งเสริมการให้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 5) การส่งเสริมความรู้สึกร่วมในการเป็นคนอาเซียน และอยู่ในครอบครัวอาเซียน ร่วมกัน เช่น การจัดกิจกรรมค่ายเยาวชนอาเซียน การจัดการกิจกรรมที่จะช่วยให้พลเมืองอาเซียนเรียนรู้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของกันและกัน

พัฒนาการศึกษาเพื่ออาเซียน

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญประการแรกในการจัดตั้งประชาคมอาเซียน เนื่องจากเป็นกลไกในการปลูกฝังค่านิยม แนวคิด ความเข้าใจระหว่างกัน ในประเทศสมาชิกอาเซียน และเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความเข้มแข็ง และความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจของอาเซียนและเศรษฐกิจโลก

กรอบการดำเนินงานด้านการศึกษาในอาเซียน

กรอบการดำเนินงานด้านการศึกษาที่ควรรู้จักมีดังนี้

ปฏิญญาชะอำ - หัวหินว่าด้วยการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมายประชาคมอาเซียนที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน

กระทรวงศึกษาธิการของไทยได้กร่างปฏิญญาชะอำ-หัวหินว่าด้วยการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมายประชาคมอาเซียนที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน และได้ร่วมมือกับกระทรวงการต่างประเทศในการนำเสนอเอกสารดังกล่าวให้ผู้นำอาเซียนให้การรับรองในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 15 เมื่อปี 2553 ปฏิญญาชะอำ - หัวหินว่าด้วยการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมายประชาคมอาเซียนที่เอื้ออาทรและแบ่งปันเป็นกรอบการดำเนินงานด้านการศึกษาระดับแรกของอาเซียน ที่เน้นบทบาทของการศึกษาในการสร้างประชาคมอาเซียน ทั้ง 3 เสาหลัก ได้แก่ การเมืองและความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคมและวัฒนธรรม ดังนี้

การศึกษากับการเมืองและความมั่นคง

การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการประชาธิปไตย และการให้ความเคารพในสิทธิมนุษยชน จะช่วยพัฒนาอาเซียนให้เป็นภูมิภาคที่มีความมั่นคงและสงบสุข

การศึกษากับเศรษฐกิจ

การจัดการศึกษาและการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านวิชาชีพ การจัดทำกรอบข้อตกลงยอมรับร่วมในสาขาวิชาชีพของอาเซียน การจัดทำระบบเทียบโอนคุณวุฒิทางการศึกษาจะช่วยให้คนในอาเซียนสามารถเดินทางไปศึกษาต่อหรือทำงานในอาเซียนได้โดยสะดวก และช่วยให้อาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตที่แข็งแกร่งในภูมิภาค

การศึกษา กับ สังคม และ วัฒนธรรม

การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่ประชาชนทุกคนรวมทั้งในพื้นที่ห่างไกลและในชนบท การสร้างความตระหนักเกี่ยวกับอาเซียน และการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนอาเซียนที่แม้จะมีพื้นฐานทางวัฒนธรรมและชนบทธรรมเนียมที่แตกต่างกัน แต่ก็สามารถอยู่ในครอบครัวอาเซียนจะช่วยให้ประชาชนในอาเซียนมีความรักและความภูมิใจในการเป็นพลเมืองอาเซียน และร่วมกันพัฒนาอาเซียนให้เป็นดินแดนที่มีความเจริญรุ่งเรืองสืบไป

แผน 5 ปี ด้านการศึกษาของอาเซียน

อาเซียนมีการจัดทำแผน 5 ปี ด้านการศึกษา (2554-2558) ที่ได้รับมอบจากการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 5 - 8 เมษายน 2552 ณ จังหวัดภูเก็ต โดยมีเนื้อหาสำคัญ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างความตระหนักเกี่ยวกับอาเซียน

อาเซียนกำหนดเป้าหมายในการเสริมสร้างอัตลักษณ์ของอาเซียน ด้วยการเสริมสร้างความตระหนักและค่านิยมร่วมในการเป็นประชาชนอาเซียน ในสังคมทุกระดับ โดยใช้การศึกษาเป็นกลไกในการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 2.1 การเสริมสร้างโอกาสในการได้รับการศึกษา ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ยุทธศาสตร์นี้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการประชุมโลกว่าด้วยการศึกษาเพื่อปวงชนเมื่อปี 2533

ยุทธศาสตร์ที่ 2.2 การพัฒนาคุณภาพการศึกษาการยกระดับมาตรฐานการศึกษา การจัดการศึกษาตลอดชีวิตและการพัฒนาอาชีพ ยุทธศาสตร์นี้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ส่งเสริมการจัดการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนอย่างมีคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน และมีผลตอบแทนครูที่มีผลงานเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเคลื่อนย้ายข้ามพรมแดนและการจัดการศึกษาให้มีความเป็นสากล เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและสภาพเศรษฐกิจของยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งอาศัยแรงงานที่มีทักษะและความชำนาญการสูง และสามารถเคลื่อนย้ายไปประกอบอาชีพในอาเซียน

ดังนั้น คนไทยต้องเตรียมความพร้อมในการพัฒนาทักษะต่างๆ โดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาราชการของอาเซียนและภาษาสากลของโลก เพื่อประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้ และติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ ทั้งที่เป็นคนอาเซียน และคนในภูมิภาคอื่นๆ ของโลก นอกจากนี้ ยังควรเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร และสร้างความเข้าใจระหว่างเพื่อนๆ ของเราในอาเซียนด้วยกัน เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพการงานในอนาคต ซึ่งในปี 2558 อาเซียนกำหนดให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีทักษะและความชำนาญการโดยเสรี

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรรายสาขาอื่นๆ เพื่อพัฒนาการศึกษา เช่น สนับสนุนการศึกษาด้านสภาพแวดล้อม การจัดการด้านความเสี่ยงและภัยพิบัติ การจัดการศึกษาเพื่อสิทธิมนุษยชน การจัดการศึกษาเพื่อการป้องกัน HIV/AIDS

เตรียมความพร้อม... เพื่อก้าวสู่บ้านหลังใหญ่ของอาเซียน

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายในการเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ภายในปี 2558 ให้แก่ประชาชนทุกคนดังต่อไปนี้

นโยบายที่ 1 การเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียน

นโยบายที่ 2 การพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษา และประชาชนให้มีทักษะที่เหมาะสมเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน เช่น ความรู้ภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น

นโยบายที่ 3 การพัฒนามาตรฐานการศึกษาเพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของนักศึกษา และครูอาจารย์ในอาเซียน

นโยบายที่ 4 การเตรียมความพร้อมเพื่อเปิดเสรีการศึกษาในอาเซียน เพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

นโยบายที่ 5 การสร้างกลไกเพื่อพัฒนาเยาวชนให้เป็นทรัพยากรสำคัญในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

พวกเราจะมีส่วนช่วยสร้างประชาคมอาเซียนได้อย่างไร

พวกเรามีส่วนช่วยสร้างประชาคมอาเซียนได้หลายวิธี เช่น การพัฒนาศักยภาพตนเองอย่างสม่ำเสมอเพื่อเป็นพลังสำคัญของอาเซียนในอนาคต การมีน้ำใจและมีมิตรไมตรีต่อเพื่อนๆ ในอาเซียน การให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษ และภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนอาเซียน การเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการแลกเปลี่ยน และโครงการต่างๆ ของอาเซียนที่มีอยู่อย่างมากมาย

เราสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาเซียนได้ที่ใดบ้าง

พวกเราสามารถสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาเซียนได้จากเว็บไซต์ต่อไปนี้

- สำนักเลขาธิการอาเซียน
www.aseansec.org
- สำนักงานเลขานุการเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน
www.aunsec.org
- กระทรวงการต่างประเทศ
www.mfa.go.th/asean
- สมาคมอาเซียน-ประเทศไทย
www.asean-thailand.org
- สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
www.bic.moe.go.th
www.asean.moe.go.th

ข้อมูลประเทศอาเซียนที่ควรรู้

บรูไนดารุสซาลาม (BRUNEI DARUSSALAM)

พื้นที่	5,765 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่บนเกาะบอร์เนียว
เมืองหลวง	บันดาร์ เซรี เบกาวัน
ประชากร	395,027 คน
ภาษาราชการ	มาเลย์ (Malay หรือ Bahasa Melayu)
ศาสนา	อิสลาม (67%) พุทธ (13%) คริสต์ (10%) และฮินดู (10%)
ระบอบการปกครอง	สมบูรณาญาสิทธิราชย์
วันชาติ	23 กุมภาพันธ์
หน่วยเงินตรา	บรูไนดอลลาร์
ดอกไม้ประจำชาติ	ดอก Simpor (Dillenia Suffruticosa) เป็นดอกไม้ที่มีกลีบดอกขนาดใหญ่สีเหลือง เมื่อบานเต็มที่จะกลีบดอกจะบานออกคล้ายกับร่ม

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

- สินค้านำเข้าสำคัญ เครื่องจักรอุตสาหกรรม รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า สินค้าเกษตร อาทิ ข้าวและผลไม้
- สินค้าส่งออกสำคัญ น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ
- ตลาดส่งออกที่สำคัญ ญี่ปุ่น อาเซียน เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย
- ตลาดนำเข้าที่สำคัญ อาเซียน สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น

การศึกษาของบรูไนดารุสซาลาม

บรูไนดารุสซาลาม ไม่มีการจัดการศึกษาภาคบังคับ แต่มีการจัดการศึกษาให้แก่เด็กทุกคนโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ระบบการจัดการศึกษาของบรูไนดารุสซาลาม มีดังนี้

- ระดับก่อนประถมศึกษา 1 ปี
- ระดับประถมศึกษา 6 ปี
- ระดับมัธยมศึกษา 7-8 ปี

(แบ่งเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2-3 ปี และระดับเตรียมอุดมศึกษา 2 ปี)

- ระดับมหาวิทยาลัย 3-4 ปี

หน่วยงานจัดการศึกษา

ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ

ที่อยู่ติดต่อ Ministry of Education - Brunei Darussalam

<http://www.moe.edu.bn>

ราชอาณาจักรกัมพูชา (KINGDOM OF CAMBODIA)

พื้นที่	181,035 ตารางกิโลเมตร
ประชากร	14.45 ล้านคน
เมืองหลวง	กรุงพนมเปญ
ระบอบการปกครอง	ประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ภาษาราชการ	ภาษาเขมร
ศาสนา	พุทธเถรวาท (มหานิกาย 90% และธรรมยุตินิกาย 10%)

สกุลเงิน	เรียล
ดอกไม้ประจำชาติ	ดอก Rumdul หรือดอกลำดวน เป็นดอกสีขาวเหลืองอยู่บนใบเดี่ยว มีกลิ่นหอมในเวลาค่ำ

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

- สินค้าส่งออก เสื้อผ้า สิ่งทอ รองเท้า ปลา ไม้ ยางพารา บุหรี่ และข้าว
- สินค้านำเข้าสำคัญ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม วัสดุก่อสร้าง เครื่องจักร ยานพาหนะ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องดื่ม ข้าวผืน และผลิตภัณฑ์ยาง

- ตลาดนำเข้า จีน (18.1 %) ฮองกง (16.8 %) เวียดนาม (12.3 %) ไทย (12.2%) ไต้หวัน (10.9 %)

- ตลาดส่งออก สหรัฐอเมริกา (66.6%) เยอรมนี (9.6 %) สหราชอาณาจักร (5.5%) แคนาดา (4%) เวียดนาม (2.7 %)

ระบบการศึกษาของกัมพูชา

ระบบการจัดการศึกษาของกัมพูชาได้บรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศซึ่งมีเป้าหมายเพื่อให้การศึกษาเป็นกลไกสำคัญของประเทศในการจัดความยากจน การจัดการระบบการศึกษาของกัมพูชา มีดังนี้

- ระดับก่อนประถมศึกษา 3 ปี
- ระดับประถมศึกษา 6 ปี
- ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี
- ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี
- ระดับอุดมศึกษา 4-7 ปี
- การจัดการศึกษาด้าน

อาชีพและเทคนิคจัดให้ตั้งแต่ 1 ปี ไปจนถึง 3 - 5 ปี โดยจะเน้นการฝึกทักษะ ให้กับประชาชน

หน่วยงานจัดการศึกษา

ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ เยาวชน และการกีฬา

ที่อยู่ติดต่อ Ministry of Education, Youth and Sport - Cambodia

<http://www.moeyys.gov.kh>

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (REPUBLIC OF INDONESIA)

พื้นที่ 5,070, 606 ตารางกิโลเมตร

ประชากร 245.5 ล้านคน

เมืองหลวง กรุงจาการ์ตา

ภาษาราชการ บาริซาซา อินโดนีเซีย
(Bahasa Indonesia)

ศาสนา อิสลาม (88%) คริสต์ (8%)
ฮินดู (2%) พุทธ (1%) อื่นๆ (1%)

สกุลเงิน รูเปียห์

ดอกไม้ประจำชาติ ดอก Moon Orchid หรือกล้วยไม้ราตรี
เป็นกล้วยไม้ในสายพันธุ์ Phalaenopsis Amabilis

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

- สินค้านำเข้าที่สำคัญ น้ำมัน เหล็ก ท่อเหล็ก และผลิตภัณฑ์เหล็ก สิ่งทอ เคมีภัณฑ์
- สินค้าส่งออกที่สำคัญ ก๊าซธรรมชาติ แร่ธาตุ ถ่านหิน ผลิตภัณฑ์จากไม้ สิ่งทอ
- ตลาดนำเข้าที่สำคัญ สิงคโปร์ ญี่ปุ่น จีน สหรัฐอเมริกา
- ตลาดส่งออกที่สำคัญ EU ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา จีน สิงคโปร์

ระบบการศึกษาของอินโดนีเซีย

การจัดการศึกษาของอินโดนีเซีย มีรูปแบบการศึกษาที่หลากหลาย ทั้งการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาด้านอาชีวศึกษา การจัดการศึกษาพิเศษ การศึกษาด้านการสอนศาสนา การศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

ระบบการศึกษาของอินโดนีเซีย ประกอบด้วย

- การศึกษาขั้นพื้นฐาน ระยะเวลา 9 ปี โดยเรียนชั้นประถมศึกษา 6 ปีและชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี
- การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระยะเวลาเรียน 3 ปี
- การศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับปริญญาตรี ระยะเวลาเรียน 3-4 ปี ปริญญาโท 2 ปี และปริญญาเอก 3 ปี สถาบันที่ให้การศึกษาระดับสูงนี้มีลักษณะเป็นสถาบันวิชาการ โพลีเทคนิค สถาบันการศึกษาและมหาวิทยาลัย

หน่วยงานจัดการศึกษา

ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการแห่งชาติ

ที่อยู่ติดต่อ

Ministry of National Education - Indonesia

<http://www.depdiknas.go.id>

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (THE LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC)

พื้นที่	236,880 ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	นครหลวงเวียงจันทน์
ประชากร	ประมาณ 6 ล้านคน
ภาษาราชการ	ภาษาลาว
ศาสนา	พุทธ (75%) อื่นๆ (16-17%)
รูปแบบการปกครอง	ระบอบสังคมนิยม
หน่วยเงินตรา	กีบ
ดอกไม้ประจำชาติ	ดอก Champa หรือดอกสิลาวดี มีกลิ่นหอม และมีหลายสี เช่น สีนดง สีเหลือง สีส้มพู และ โทนสีอ่อนต่างๆ ดอก Champa เป็นตัวแทนของความจริงใจ และความสุขในชีวิต

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

- สินค้าส่งออกที่สำคัญ ไม้ซุง ไม้แปรรูป ผลิตภัณฑ์ไม้ สินแร่ เศษโลหะ ถ่านหิน เสื้อผ้าสำเร็จรูป
- สินค้านำเข้าที่สำคัญ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องอุปโภคบริโภค
- ตลาดส่งออกที่สำคัญ ไทย เวียดนาม ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น เยอรมนี สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร เนเธอร์แลนด์
- ตลาดนำเข้าที่สำคัญ ไทย จีน เวียดนาม สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย เยอรมนี

ระบบการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ระบบการจัดการศึกษาประกอบด้วย

การศึกษาในระดับอนุบาลและก่อนวัยเรียน เปิดรับนักเรียนตั้งแต่อายุ 3-6 ปี

การศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ในความดูแลและรับผิดชอบของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ใช้ระบบการศึกษาแบบ 11 ปี คือระบบ 5 : 3 : 3 ดังนี้

- ระดับประถมศึกษา 5 ปี เด็กจะเริ่มเข้าเรียนเมื่ออายุ 6 ปี การศึกษาในระดับนี้เป็นการศึกษาภาคบังคับ

- ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี

- ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี

การอุดมศึกษาหรือการศึกษาขั้นสูง รวมถึงการศึกษาด้านเทคนิค สถาบันการศึกษาขั้นสูงหรือมหาวิทยาลัย ซึ่งอยู่ในความดูแลและรับผิดชอบของกรมอาชีวศึกษาและมหาวิทยาลัย

การศึกษาสายอาชีพ ใช้เวลาศึกษา 3 ปี ในวิทยาลัยเทคนิคต่างๆ เช่น ทางด้านไฟฟ้า ก่อสร้าง บัญชี ป่าไม้ เป็นต้น

หน่วยงานจัดการศึกษา

ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ

ที่อยู่ติดต่อ Ministry of Education - Lao PDR

<http://www.moe.gov.la>

มาเลเซีย (MALAYSIA)

พื้นที่	329,758 ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	กัวลาลัมเปอร์
ประชากร	28.9 ล้านคน
ภาษาราชการ	มาเลย์
ศาสนา	อิสลาม (60%) พุทธ (19%) คริสต์ (12%) อื่นๆ (9%)
วันชาติ	31 สิงหาคม
สกุลเงิน	ริงกิต
ดอกไม้ประจำชาติ	ดอก Bunga raya หรือดอกพู่ระหง โดยทั้ง 5 กลีบดอกเป็นตัวแทน 5 หลักการแห่งความเป็นชาติของมาเลเซีย ซึ่งเป็นปรัชญาเพื่อเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นและความอดทนในชาติ

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

- สินค้านำเข้าที่สำคัญ จีนส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรอุตสาหกรรม สินค้าแปรรูป สินค้าอาหาร
- สินค้าส่งออกที่สำคัญ อุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติเหลว ปิโตรเลียม เฟอร์นิเจอร์ ยาง น้ำมันปาล์ม
- ตลาดส่งออกที่สำคัญ สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ ญี่ปุ่น จีน ไทย ฮองกง
- ตลาดนำเข้าที่สำคัญ ญี่ปุ่น จีน สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา ไต้หวัน ไทย

ระบบการศึกษาของมาเลเซีย

ระบบการศึกษาของประเทศมาเลเซียแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- ระดับการเตรียมความพร้อม
- ระดับประถมศึกษา
- ระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วยมัธยมศึกษาตอนต้น (ปี 1-3)

และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ปี 4-5) เป็นการศึกษาต่อเนื่องจากระดับประถมศึกษา

- ระดับเตรียมอุดมศึกษา คือการศึกษาในระดับที่สูงกว่ามัธยมศึกษา แต่ยังไม่ถึงระดับปริญญาตรี โดยที่นักศึกษาที่จบระดับนี้ สามารถก้าวไปสู่ระดับปริญญาตรีได้การศึกษาในระดับนี้ใช้เวลา 2 ปี

- ระดับอุดมศึกษา แบ่งสถาบันออกเป็น 2 ส่วนคือ สถาบันของรัฐ และสถาบันของเอกชน

หน่วยงานจัดการศึกษา

ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ

ที่อยู่ติดต่อ

Ministry of Education – Malaysia

<http://www.moe.gov.my>

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (REPUBLIC OF THE UNION OF MYANMAR)

พื้นที่	657,740 ตารางกิโลเมตร
ประชากร	57.5 ล้านคน
เมืองหลวง	นครเนปิดอว์
สกุลเงิน	จัต
ศาสนา	พุทธ (90%) คริสต์ (5%) อิสลาม (3.8%) ศาสนาฮินดู (0.05%)

ดอกไม้ประจำชาติ ดอก Paduak หรือดอกประดู่ ผลิดอกสีเหลืองทอง และส่งกลิ่นหอมหลังฤดูฝนแรกของเดือนเมษายน

ข้อมูลเศรษฐกิจ

- สินค้านำเข้าที่สำคัญ จีน ส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรอุตสาหกรรม สินค้าแปรรูป สินค้าอาหาร

- สินค้าส่งออกที่สำคัญ ก๊าซธรรมชาติ สิ่งทอ ไม้ซุง

- ตลาดนำเข้าที่สำคัญ จีน สิงคโปร์ ไทย
- ตลาดส่งออกที่สำคัญ ไทย อินเดีย จีน

ระบบการศึกษาของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

รัฐเป็นผู้สนับสนุนด้านงบประมาณของทุกโรงเรียน โดยนักเรียนจะเสียค่าเล่าเรียนเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเท่านั้น ระบบการศึกษาแต่เดิมนั้นเป็นระบบบริหารซึ่งรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลาง ต่อมาได้มีการกระจายอำนาจการบริหารออกไปสู่ระดับรัฐและหัวเมืองต่างๆ โดยมีหัวหน้าส่วนการศึกษาเป็นผู้ควบคุมดูแลและประสานงาน

ระบบการศึกษาของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

เป็นระบบ 5 : 4 : 2 ดังนี้

- ระดับประถมศึกษา 5 ปี
(อนุบาล 1 ปี และประถม 4 ปี)
- ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 4 ปี
- ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2 ปี
- ระดับอาชีวศึกษา 1- 3 ปี อุดมศึกษา 4 -6 ปี

กรมการเทคโนโลยี เกษตรและอาชีวศึกษาเป็น
หน่วยงานที่ดูแลจัดการศึกษาด้านเกษตรกรรม
พาณิชย์กรรม วิศวกรรมเครื่องกล การประมง
คหกรรม และการฝึกหัดครู ทางด้านช่างเทคนิค

หน่วยงานจัดการศึกษา

ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ

ที่อยู่ติดต่อ

Ministry of Education – Myanmar

[http://www.modins.net/myanmarinfo/
ministry/education.htm](http://www.modins.net/myanmarinfo/ministry/education.htm)

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (REPUBLIC OF THE PHILIPPINES)

พื้นที่	298,170 ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	กรุงมะนิลา
ประชากร	98 ล้านคน
ภาษาราชการ	ตากาล็อก และอังกฤษ
ศาสนา	โรมันคาทอลิก (83%) โปรเตสแตนต์ (9%) อิสลาม (5%) อื่นๆ (3%)

สกุลเงิน	เปโซ
ดอกไม้ประจำชาติ	ดอก Sampaguita Jasmine มีกลีบดอกรูปดาวสีขาวที่บานตลอดทั้งปี แยมดอกตอนกลางคืน และมีกลิ่นหอม

ข้อมูลเศรษฐกิจ

- สินค้าส่งออกที่สำคัญ จีนส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรกล เสื้อผ้าสำเร็จรูป และยานพาหนะ
 - สินค้านำเข้าที่สำคัญ จีนส่วนอิเล็กทรอนิกส์ น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องจักรกล เหล็ก ยานพาหนะ และพลาสติก
 - ทรัพยากรสำคัญ สินแร่โลหะ ก๊าซธรรมชาติ ทองแดงและทองคำ
- อุตสาหกรรมหลัก เสื้อผ้า ยา เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ไม้ และ อาหารแปรรูป
 - ตลาดส่งออกที่สำคัญ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน เนเธอร์แลนด์ ฮองกง สิงคโปร์
 - ตลาดนำเข้าที่สำคัญ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ไต้หวัน จีน เกาหลีใต้

ระบบการศึกษาของฟิลิปปินส์

ระบบการศึกษาของประเทศฟิลิปปินส์มีทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยการศึกษาแบบที่เป็นทางการนั้นมีลำดับขั้นตอนของการเรียนอยู่สามระดับนั่นคือ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา

ระบบการศึกษาของฟิลิปปินส์ มีดังนี้

- ระบบการศึกษาปฐมวัย เป็นการเรียนชั้นอนุบาลเพื่อเตรียมตัวเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษา
- ระดับประถมศึกษาใช้เวลาศึกษาภาคบังคับ 6 ปีที่โรงเรียนของรัฐบาลหรือ 7 ปี ในโรงเรียนของเอกชน
- ระดับมัธยมศึกษาใช้เวลา 4 ปี
- การศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษายังรวมถึงหลักสูตรอาชีวศึกษาแบบ 1-3 ปี ที่อาจไม่มีการมอบปริญญาก็ได้
- ระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอกในหลากหลายสาขาวิชา

การจัดการศึกษาแบบไม่เป็นทางการ หรือนอกระบบโรงเรียน ได้แก่ หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่รู้หนังสือ

นอกจากนี้ประเทศฟิลิปปินส์ใช้การเรียนการสอนแบบทวิภาษา บางวิชาจะสอนเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนวิชาอื่นๆ จะสอนเป็นภาษาตากาล็อก

หน่วยงานจัดการศึกษา

ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ

ที่อยู่ติดต่อ Department of Education - Philippines

<http://www.deped.gov.ph>

สาธารณรัฐสิงคโปร์ (REPUBLIC OF SINGAPORE)

พื้นที่	694.4 ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	สิงคโปร์
ประชากร	4.6 ล้านคน
ภาษาราชการ	อังกฤษ จีนกลาง มลายูและทมิฬ
ศาสนา	พุทธ (42.5%) อิสลาม (14.9%) คริสต์ (14.6%) ฮินดู (4%) ไม่นับถือศาสนา (24%)
สกุลเงิน	ดอลลาร์สิงคโปร์

ดอกไม้ประจำชาติ ดอก Vanda Miss Joaquim เป็นดอกกล้วยไม้ซึ่งเป็นที่รู้จักมากที่สุดในประเทศสิงคโปร์ โดยตั้งชื่อตามผู้ผสมพันธุ์มีสีม่วงและรูปลักษณะที่สวยงาม

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

- อุตสาหกรรมหลัก การผลิต การก่อสร้าง การคมนาคมขนส่ง และ โทรคมนาคม การเงิน และการธนาคาร และการบริการอื่นๆ
- สินค้าส่งออกที่สำคัญ เครื่องจักรกล เครื่องไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ เสื้อผ้า

- สินค้านำเข้าที่สำคัญ เครื่องจักรกลชิ้นส่วนอุปกรณ์ ไฟฟ้าน้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์อาหาร

- ตลาดนำเข้าที่สำคัญ มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา ฮองกง จีน ญี่ปุ่น ไต้หวัน และไทย

ระบบการศึกษาของสิงคโปร์

รัฐบาลสิงคโปร์ให้ความสำคัญกับการศึกษามาก โดยถือว่าประชาชนเป็นทรัพยากรที่มีค่าที่สุดของประเทศ รัฐบาลได้ให้การอุดหนุนด้านการศึกษา จนเสมือนกับเป็นการศึกษาแบบให้เปล่า โรงเรียนในระดับประถมศึกษา และมีมัธยมศึกษาส่วนเป็นโรงเรียนของรัฐบาลหรือกึ่งรัฐบาลสถานศึกษาของเอกชนในสิงคโปร์ มีเฉพาะในระดับอนุบาลและโรงเรียนนานาชาติเท่านั้น

ระบบการศึกษาของสิงคโปร์แบ่งได้ดังนี้

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงเป็นการจัดการศึกษาภาคบังคับ
ใช้เวลา 10 ปี แบ่งได้ดังนี้

- ระดับประถมศึกษา 6 ปี
- ระดับมัธยมศึกษา 4 ปี
- เมื่อจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาแล้ว ผู้ที่สนใจเรียนสาย

วิชาชีพเทคนิคหรืออาชีวศึกษา ก็สามารถแยกไปเรียนตามสถาบันต่างๆ ได้
ส่วนผู้ที่ จะเรียนต่อในมหาวิทยาลัยก็จะเข้าศึกษาต่อในระดับเตรียมอุดมศึกษา
อีก 2 ปี

การศึกษาระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยหลักในสิงคโปร์มี 3 แห่ง คือ :-

1. National University of Singapore (NUS) จะให้การศึกษา
ครอบคลุมเกือบทุกสาขาวิชา ทั้งแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์
ศิลปศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์
สถาปัตยกรรมศาสตร์ และการบริหารธุรกิจ

2. Nanyang Technological University
จะเน้นการศึกษาด้านวิศวกรรมศาสตร์สาขาต่างๆ
รวมทั้งวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และสาขาธุรกิจ และ
การบัญชี

3. Singapore Management University
(SMU) เน้นเรื่องธุรกิจและการจัดการ

หน่วยงานจัดการศึกษา

ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ

ที่อยู่ติดต่อ Ministry of Education - Singapore

<http://www.moe.edu.sg>

ราชอาณาจักรไทย (KINGDOM OF THAILAND)

พื้นที่	513,115.02 ตารางกิโลเมตร
ประชากร	ประมาณ 67 ล้านคน
ศาสนา	พุทธ (94.6%) อิสลาม (4.6%) คริสต์ (0.7%) อื่นๆ (0.1 %)
เมืองหลวง	กรุงเทพมหานคร
ภาษา	ภาษาไทย
ระบบการปกครอง	ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
สกุลเงิน	บาท
ดอกไม้ประจำชาติ	ต้น Ratchaphruek หรือราชพฤกษ์ มีช่อดอกสีเหลือง

ที่สวยงาม ชาวไทยถือว่าสีเหลืองของดอกไม้ชนิดนี้ คือ สีของพระพุทธศาสนา และความรุ่งโรจน์ อีกทั้งยังเป็น สัญลักษณ์ของความสามัคคีปรองดองของคนไทย

ข้อมูลเศรษฐกิจ

- สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบแผงวงจรไฟฟ้า ยางพารา เม็ดพลาสติก อัญมณีและเครื่องประดับ น้ำมันสำเร็จรูป เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ และส่วนประกอบเคมีภัณฑ์

- ตลาดส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา 15% ญี่ปุ่น 12.7% จีน 9.0% สิงคโปร์ 6.4% และฮ่องกง 5.5%

- สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันดิบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะ และผลิตภัณฑ์ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่ง และทองคำ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานพาหนะ

- แหล่งนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ญี่ปุ่น 20.1 % จีน 10.6% สหรัฐอเมริกา 6.7% มาเลเซีย 6.6 % สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ 5.6 %

ระบบการศึกษาของประเทศไทย

ระบบการศึกษาไทยปัจจุบันตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) 2545 มีการจัดการศึกษาสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาในระบบเป็นแบบ 6 : 3 : 3 โดยจัดการศึกษาเป็นสองระดับคือ

1. การศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่

1.1 การศึกษาก่อนระดับประถมศึกษา เป็นการจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีอายุ 3 - 6 ปี

1.2 การศึกษาระดับประถมศึกษา ใช้เวลาเรียน 6 ปี

1.3 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้เวลาเรียน 3 ปี

1.4 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้เวลาเรียน 3 ปี

แบ่งเป็นสองประเภท ดังนี้ 1) ประเภทสามัญศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา 2) ประเภทอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ หรือ ศึกษาต่อในระดับอาชีพขั้นสูงต่อไป

2. การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา

หน่วยงานจัดการศึกษา

ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ

ที่อยู่ติดต่อ Ministry of Education - Thailand

<http://www.moe.go.th>

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM)

พื้นที่ 331,690 ตารางกิโลเมตร

เมืองหลวง กรุงฮานอย

ประชากร 89.57 ล้านคน

ภาษาราชการ เวียดนาม

ศาสนา พุทธ (มหายาน)

สกุลเงิน ดอง

ดอกไม้ประจำชาติ ดอก Lotus หรือดอกบัว เป็นดอกไม้ที่ชาวเวียดนามถือว่า เป็น 1 ใน 4 ดอกไม้และพืชที่มีความสวยงาม

ข้อมูลเศรษฐกิจ

- ทรัพยากรสำคัญ น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน แร่บ็อกไซต์
- อุตสาหกรรมหลัก ด้านอาหาร สิ่งทอ รองเท้า เหมืองแร่ ปูนซีเมนต์
- สินค้าส่งออกที่สำคัญ น้ำมันดิบ เสื้อผ้า และสิ่งทอ อาหารทะเล ยางพารา ข้าว กาแฟ รองเท้า
- สินค้านำเข้าที่สำคัญ วัตถุดิบ วัสดุสิ่งทอ เครื่องหนัง เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม
- ตลาดส่งออกที่สำคัญ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา จีน สหภาพยุโรป
- ตลาดนำเข้าที่สำคัญ สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ไต้หวัน เกาหลีใต้ จีน

ระบบการศึกษาของเวียดนาม

การศึกษาสามัญ 12 ปี มีวัตถุประสงค์ที่จะให้ประชาชนได้มีจิตวิญญาณ
ในความเป็นสังคมนิยม มีเอกลักษณ์ประจำชาติและมีความสามารถในด้านอาชีพ
ระบบการจัดการศึกษาของเวียดนามมีดังนี้

1. การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา (Pre-School Education)
ประกอบด้วยการเล่นของเด็ก สำหรับเด็กอายุ 6 เดือนถึง 3 ปี และอนุบาล สำหรับเด็ก
อายุ 3-5 ปี

2. การศึกษาสามัญ (5 : 4 : 3)

- ระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาภาคบังคับ 5 ปี ชั้น 1-5
- ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คือชั้น 6-9
- ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คือชั้น 10-12

3. การศึกษาด้านเทคนิคและอาชีพ มีเทียบเคียงทั้งระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

4. การศึกษาระดับอุดมศึกษา แบ่งเป็นระดับอนุปริญญา (Associate
degree) และระดับปริญญา

5. การศึกษาต่อเนื่อง เป็นการศึกษาสำหรับประชาชนที่พลาด
โอกาสการศึกษาในระบบสายสามัญและสายอาชีพ

หน่วยงานจัดการศึกษา

ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการและฝึกอบรม

ที่อยู่ติดต่อ Ministry of Education and Training - Vietnam

<http://en.moet.gov.vn>

ธงชาติของสมาชิกอาเซียน

ธงชาติบรูไนดารุสซาลาม เริ่มมีธงชาติของตนเองใ้
อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2502 ลักษณะของ
ธงชาติเป็นธงสี่เหลี่ยมผืนผ้าสีเหลืองภายในมีแถบสีขาวและ
สีดำวางพาดตามแนวทแยงมุมจากมุมด้านบนไปยังมุมล่างด้าน
ปลายธง โดยสีขาวอยู่บน สีดำอยู่ล่าง กลางธงนั้นมีภาพตรา
แผ่นดินของบรูไนดารุสซาลาม ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
สีเหลืองจะใช้เป็นสีประจำสถาบันกษัตริย์

ธงชาติกัมพูชา มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า
ผืนธงแบ่งตามแนวยาวเป็น 3 รั้ว โดยรั้วกลางนั้นเป็นพื้นสีแดง
มีรูปปราสาทหินนครวัดสามยอดสีขาวอยู่ตรงกลางรั้วที่อยู่
ด้านนอกทั้งสองด้านเป็นพื้นสีน้ำเงินความหมายของสัญลักษณ์
ในธงนั้นสะท้อนถึง 3 สถาบันหลักของประเทศดังปรากฏ
ในคำขวัญประจำชาติว่า “ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์”
โดยพื้นสีแดงมีความหมายถึง ชาติปราสาทนครวัด สีขาว
หมายถึง สันติภาพและศาสนาซึ่งเดิมมีรากเหง้าจากศาสนา
พราหมณ์-ฮินดู และได้เปลี่ยนแปลงมาเป็นพระพุทธศาสนา
ในปัจจุบัน ส่วนสีน้ำเงินหมายถึงพระมหากษัตริย์

ธงชาติอินโดนีเซีย รู้จักกันทั่วไปในชื่อ “Sang Merah
Putih” (แปลว่า ธงขาวแดง) เป็นธงที่มีต้นแบบมาจากธงประจำ
อาณาจักรมัฟปาตีตในคริสต์ศตวรรษที่ 13 ธงมีลักษณะเป็น
รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า พื้นธงแบ่งเป็นสองส่วนตามแนวนอนครึ่งบน
สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญและอิสรภาพครึ่งล่างสีขาว
หมายถึงความบริสุทธิ์ยุติธรรม ธงนี้มีความคล้ายคลึงกับ
ธงชาติโปแลนด์และธงชาติสิงคโปร์และเหมือนกับธงชาติ
โมนาโคเกือบทุกประการ แต่ต่างกันที่สัดส่วนธงเท่านั้น

ธงชาติลาว แบบปัจจุบันเริ่มใช้มาตั้งแต่วันที่ 2 ธันวาคม 2518 ซึ่งเป็นวันสถาปนาประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวหมวดที่ 10 มาตราที่ 91 ดังนี้ ธงชาติ สปป. ลาว เป็นธงพื้นสีคราม แถบแดง และวงเดือนสีขาวอยู่กึ่งกลางของธงชาติ ธงชาติไม่มีชื่อเรียกในภาษาลาวว่า ธงดวงเดือน

ธงชาติมาเลเซีย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "Jalur Gemilang" (แปลว่าธงริ้วแห่งความรุ่งเรือง) มีลักษณะเป็นธงสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยมีพื้นสีแดงสลับสีขาวรวม 14 แถบ ภายในบรรจุเครื่องหมายพระจันทร์เสี้ยวและดาว 14 แฉก ที่มีชื่อว่า "Bintang Persekutuan" หรือ "ดารานแห่งสหพันธ์" แถบริ้วสีแดงและสีขาวทั้ง 14 แถบ หมายถึงรัฐในสหพันธ์รัฐมาเลเซีย ทั้ง 13 รัฐ และรัฐบาลกลางที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ รัศมีดาวทั้ง 14 แฉก หมายถึงความเป็นเอกภาพในหมู่รัฐดังกล่าวทั้งหมด พระจันทร์เสี้ยวหมายถึงศาสนาอิสลามอันเป็นศาสนาประจำชาติ สีเหลืองในพระจันทร์เสี้ยวและดารานแห่งสหพันธ์ คือ สีแห่งยัสดี เบอร์ตวน อากง ผู้เป็นประมุขแห่งสหพันธรัฐ ส่วนสีน้ำเงินนั้น หมายถึงความสามัคคีของชาวมาเลเซียซึ่งแต่เดิมมีใจเิกแทนความเชื่อมโยงระหว่างสหพันธรัฐมาเลเซีย กับเครือจักรภพอังกฤษ

ธงชาติสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ มีลักษณะเป็นธงสามสีรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ภายในแบ่งตามแนวนอน ความกว้างเท่ากัน พื้นสีเหลือง สีเขียว และสีแดง เรียงตามลำดับจากบนลงล่าง กลางธงมีรูปดาวห้าแฉกสีขาวขนาดใหญ่ ธงนี้ได้เริ่มใช้เป็นทางการครั้งแรกเมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2553 ความหมายของสัญลักษณ์ในธงชาติประกอบด้วย สีเขียวหมายถึงสันติภาพ ความสงบ และความอุดมสมบูรณ์ของพม่า สีเหลืองหมายถึงความสามัคคี สีแดงหมายถึงความกล้าหาญ ความเข้มแข็ง เด็ดขาด ดาวสีขาวหมายถึงสหภาพอันแน่นแฟ้นเป็นเอกภาพ

ธงชาติฟิลิปปินส์ เป็นปัจจุบันได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการในปี 2499 เมื่อเป็นอิสระภาพจากสหรัฐอเมริกา แต่การประกาศใช้ธงมีมาตั้งแต่เมื่อเป็นอิสระภาพจากสเปนในปี 2441 แต่ถูกอเมริกาเข้ายึดครองเกือบทันที ธงที่ประกาศในปี 2441 ได้ใช้เป็นธงชาติเมื่อปี 2450 และอีกช่วงคือปี 2464 จนถึงสมัยญี่ปุ่นยึดประเทศในปี 2484 สัญลักษณ์ในธงชาติมีความหมายคือ สามเหลี่ยมสีขาว คือ การเคลื่อนไหวเพื่อเสรีภาพ สีน้ำเงินและสีแดงแทนความหมาย คือ ความมีน้ำใจ และความกล้าหาญ ดาวเหลืองดวงใหญ่ 8 แฉกแทนแคว้นเล็กทั้ง 8 ที่ต่อสู้กับสเปน ดาวเหลืองดวงเล็ก 5 แฉก 3 ดวง คือ เกาะใหญ่ทั้ง 3 ได้แก่ ลูซอน มินดาเนา ฟิลิปปิน

ธงชาติสิงคโปร์ เป็นธงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ประกอบด้วยแถบสองสีแนบครึ่งกลางธง แถบสีแดงอยู่ด้านบนแถบสีขาวอยู่ด้านล่าง ที่มุมธงบนมีรูปพระจันทร์เสี้ยววัดจากรูปดังกล่าว มีรูปดาวห้าแฉก 5 ดวง เรียงเป็นรูปห้าเหลี่ยมมีสีขาว ธงนี้เริ่มใช้ในปี 2502 ซึ่งเป็นปีที่สิงคโปร์ปกครองตนเองจากจักรวรรดิอังกฤษและถือเป็นธงชาติของรัฐเอกราชเมื่อสิงคโปร์ประกาศเอกราชในวันที่ 9 สิงหาคม 2508 ความหมายสำคัญขององค์ประกอบต่างๆ ในธง ได้แก่ สีแดง หมายถึง ภารตภาพและความเสมอภาคของมนุษย์โดยทั่วหน้า สีขาว หมายถึงความบริสุทธิ์ และความดีงามที่แพร่หลายและคงอยู่ตลอดกาล รูปพระจันทร์เสี้ยวซึ่งเป็นจันทร์เสี้ยวข้างขึ้น หมายถึงความเป็นชาติใหม่ที่ถือกำเนิดขึ้น ดาว 5 ดวง หมายถึง อุดมคติ 5 ประการของชาติ ได้แก่ ประชาธิปไตย สันติภาพ ความก้าวหน้า ความยุติธรรม และความเสมอภาค

ธงชาติไทย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ธงไตรรงค์ มีลักษณะเป็นธงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ไร้สีหลักในธง 3 สี คือสีแดง สีขาว และสีน้ำเงิน โดยภายในแบ่งเป็น 5 แถบ แถบในสุดสีน้ำเงิน ถัดมาด้านนอก ทั้งด้านบนและด้านล่างเป็นสีขาว และสีแดงตามลำดับ ความหมายสำคัญของธงไตรรงค์นั้น หมายถึงสามสถาบันหลักของประเทศไทย คือ ชาติ (สีแดง) ศาสนา (สีขาว) และพระมหากษัตริย์ (สีน้ำเงิน) สีทั้งสามนี้เองเป็นที่มาของคำว่า **ธงไตรรงค์**

ธงชาติเวียดนาม มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ธงแดงดาวเหลือง” ลักษณะธงชาติเป็นธงสี่เหลี่ยมผืนผ้าพื้นสีแดง ตรงกลางมีรูปดาวห้าแฉกสีเหลืองทอง สีแดง หมายถึง การต่อสู้เพื่อกู้เอกราชของชาวเวียดนาม สีเหลือง คือสีของชาวเวียดนาม ส่วนดาวห้าแฉกหมายถึงชนชั้นต่างๆ ในสังคมเวียดนาม คือ นักปราชญ์ ขาวนา ช่างฝีมือ พ่อค้า และทหาร อย่างไรก็ตามภายหลังกการรวมชาติเวียดนามในปี 2519 ความหมายในธงได้มีการอธิบายใหม่ในทางการเมืองว่า สีแดง หมายถึงการปฏิวัติโดยชนชั้นกรรมาชีพ และดาวสีทอง หมายถึง การจู่โจมของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามก่อนหน้านี้ ในช่วงปี 2488 – 2498

ธงอาเซียน แสดงถึงเสถียรภาพ สันติภาพ ความสามัคคีและพลวัตของอาเซียน สีของธง ได้แก่ น้ำเงิน แดง ขาว และเหลือง ซึ่งแสดงถึงสีหลักในธงชาติของบรรดาประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมด น้ำเงิน แสดงถึงสันติภาพและเสถียรภาพ แดง ป่งชี้ความกล้าหาญและความก้าวหน้า ขาว แสดงความบริสุทธิ์ เหลือง เป็นสัญลักษณ์ของความเจริญรุ่งเรือง

รวงข้าวแสดงถึงความไผ่ผืนของบรรดาผู้ก่อตั้งอาเซียน ให้มีอาเซียนที่ประกอบด้วยบรรดาประเทศทั้งหมดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผูกพันกันอย่างมีมิตรภาพและเป็นหนึ่งเดียว วงกลม แสดงถึงเอกภาพของอาเซียน

คำศัพท์น่ารู้เกี่ยวกับอาเซียน

AFTA ASEAN Free Trade Area หมายถึงเขตการค้าเสรีอาเซียน หรือ อาฟต้า ซึ่งสมาชิกอาเซียนรวมกันจัดตั้งขึ้นเพื่อเปิดเสรีทางการค้าระหว่างกันโดยการจัดอุปสรรคทางการค้า ทั้งที่เป็นมาตรการภาษีและมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี เพื่อมุ่งให้การค้าระหว่างกันขยายตัว ปัจจุบัน อัตราภาษีภายใต้อาฟต้าของประเทศสมาชิกอาเซียนส่วนใหญ่อยู่ที่ร้อยละ 0-5 โดยสมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ (ไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และบรูไนดารุสซาลาม) จะลดภาษีสินค้าในบัญชีลดภาษีทุกรายการเป็น ร้อยละ 0 ในปี พ.ศ 2553 และสมาชิกใหม่ 4 ประเทศ (CLMV : กัมพูชา สปป ลาว พม่า และเวียดนาม) ในปี พ.ศ 2558

AMM ASEAN Ministerial Meeting หมายถึง การประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศของอาเซียน ซึ่งจะจัดเป็นประจำทุกปี โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อกำหนดแนวทางความร่วมมือด้านการเมืองความมั่นคงและสังคมของอาเซียน

AFAS ASEAN Framework Agreement on Services หรือกรอบความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อขยายความร่วมมือด้านบริการและเปิดเสรีการค้าบริการระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนให้มากขึ้นกว่าการเปิดเสรีใน WTO ทั้งนี้ ผู้นำอาเซียนมีมติที่จะเปิดตลาดการค้าบริการทุกสาขาบริการจนบรรลุเป้าหมายภายในปี 2015 (พ.ศ. 2558) โดยสมาชิกยังมีสิทธิในการกำกับดูแลการค้าบริการ โดยสามารถใช้กฎระเบียบที่ไม่เลือกปฏิบัติหรือกฎระเบียบที่ใช้บังคับกับทั้งคนต่างชาติ และคนชาติตน

ASCC ASEAN Socio-Cultural Community หรือประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ภูมิภาคอาเซียนเป็นสังคมที่เอื้ออาทร ประชาชนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี ได้รับการพัฒนาในทุกด้าน และมีความมั่นคงทางสังคม

ASEAN Vision 2020 หมายถึงเอกสารวิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ. 2020 ที่กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการดำเนินการในด้านต่างๆ ครอบคลุมทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการดำเนินความสัมพันธ์กับประเทศภายนอก ซึ่งประเทศไทยเป็นผู้ริเริ่มให้ผู้นำอาเซียนรับรองเอกสารดังกล่าวในช่วงการประชุมสุดยอดอาเซียนอย่างไม่เป็นทางการ ครั้งที่ 2 เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2540 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ในโอกาสครบรอบ 30 ปี การก่อตั้งอาเซียน ทั้งนี้ อาเซียน ได้จัดทำแผนปฏิบัติการสำหรับวิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ. 2020 (Hanoi Plan of Action to implement the ASEAN Vision 2020) ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 6 เมื่อเดือนธันวาคม 2541

ASED ASEAN Education Ministers Meeting การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน จัดขึ้นเป็นประจำในลักษณะคู่ขนานกับการประชุมสภารัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือองค์การซีมีโอ

CCS Coordinating Committee on Services หมายถึง คณะกรรมการประสานงานด้านบริการของอาเซียน ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมติของ SEOM เพื่อดำเนินการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกรอบความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน

CLMV Cambodia, Laos, Myanmar and Vietnam หมายถึง ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน ได้แก่ กัมพูชา สปป. ลาว พม่า และเวียดนาม

Common Market หมายถึง ตลาดร่วม เป็นการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจรูปแบบหนึ่ง อันเกิดจากข้อตกลงระหว่างรัฐบาลตั้งแต่ 2 ประเทศขึ้นไป ซึ่งเป็นการขยายรูปแบบของสหภาพศุลกากรออกไป โดยประเทศภาคียังคงปล่อยให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและทุนสามารถดำเนินไปได้โดยเสรีระหว่างประเทศภาคีด้วยกัน

FTA Free Trade Area เขตการค้าเสรี หมายถึง การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจรูปแบบหนึ่งอันเกิดจากข้อตกลงระหว่างรัฐบาลตั้งแต่สองประเทศขึ้นไปซึ่งตกลงยกเลิกภาษีศุลกากร และมาตรการอื่นๆ ที่เป็นอุปสรรคทางการค้าให้แก่กันและกัน และอาจรวมถึงการเปิดตลาดด้านการค้าบริการการลงทุน และความร่วมมือต่างๆ

HPA Hanoi Plan of Action หมายถึงการจัดทำแผนปฏิบัติการชานอยในระหว่างปี ค.ศ 1999 – 2004 เป็นการนำเป้าหมายต่างๆ ภายใต้วิสัยทัศน์อาเซียน 2020 ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรมภายในกำหนดเวลาที่ชัดเจน และมีการประเมินผลทุก 3 ปี โดยได้กำหนดกิจกรรมและโครงการที่จะนำไปสู่เป้าหมายในด้านการเมือง เศรษฐกิจและด้านกิจการตามหน้าที่ (functional cooperation) ซึ่งรวมถึงเรื่องการพัฒนาสังคม วัฒนธรรม และข้อมูลสารสนเทศ ยาเสพติด สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ให้มีผลเป็นรูปธรรม

IAI Initiative for ASEAN Integration หมายถึงการริเริ่มการกระชับการรวมกลุ่มของอาเซียน เพื่อลดช่องว่างของระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และลดความยากจนในประเทศสมาชิกอาเซียน เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2541 โดยให้ความสำคัญในการขยายความร่วมมือ 4 ด้านหลัก ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (ขนส่งและสื่อสาร) การพัฒนาบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค

MRA's Mutual Recognition Agreements/Arrangements ความตกลง/ข้อตกลงยอมรับร่วมกัน เป็นความตกลงที่ประเทศภาคีให้การยอมรับมาตรฐานหรือคุณสมบัติซึ่งกันและกัน ความตกลง MRAs อาจเป็นการยอมรับในด้านสินค้าหรือบริการ ด้านสินค้าเป็นการยอมรับมาตรฐานของสินค้าซึ่งอาเซียนได้ลงนามเมื่อ พ.ศ 2541 เพื่อเริ่มพัฒนาการยอมรับมาตรฐานระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ทั้งในระดับทวิภาคี และระดับภูมิภาค

SQM-ED Senior Officials Meeting การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสระดับปลัดกระทรวงศึกษาธิการ จัดประชุมปีละ 1 ครั้ง เพื่อหารือเรื่องการศึกษาในภูมิภาค

ที่ปรึกษา

รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ฝ่ายต่างประเทศ
(จุไรรัตน์ แสงบุญนำ)
ผู้อำนวยการสำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สป.
(ไพศาล วิศาลภรณ์)
นักวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญ
(สุรียา อมตวิวัฒน์)
อภิรักษ์ ไชยวิจิตร

คณะบรรณาธิการ

จนิษฐา ทวีนิวัติชัย
ศิมพัชรวิญญู เมืองนิล
วิมล ตุมศิกานนท์
โกมุที ยมลนันทน์
วรรณ แก้วโรจน์
เบญจพร มรรยาทอ่อน
กนกวรรณ แก้วเทียน
ทนแก่รัฐ นาคทอง
ปิยกานต์ สองพันธ์

แหล่งข้อมูลและภาพ :

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ
กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักงานรัฐมนตรี
กระทรวงศึกษาธิการ
กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
กระทรวงพาณิชย์
สำนักเลขาธิการอาเซียน

© สงวนลิขสิทธิ์ ๒๕๖๓

จัดทำโดย "ศูนย์วิจัยภาษา"

ศูนย์วิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อศึกษาระดับนานาชาติ

สำนักวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อศึกษาระดับนานาชาติ

ศูนย์วิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อศึกษาระดับนานาชาติ

สงวนลิขสิทธิ์ ๒๕๖๓

สงวนลิขสิทธิ์ ๒๕๖๓

สงวนลิขสิทธิ์ ๒๕๖๓

สงวนลิขสิทธิ์ ๒๕๖๓

สงวนลิขสิทธิ์ ๒๕๖๓

สงวนลิขสิทธิ์ ๒๕๖๓

สงวนลิขสิทธิ์ ๒๕๖๓

พวกเราเป็นส่วนหนึ่งของ
“ประชาคมอาเซียน”

